

عنوان مقاله:

مقایسه روش تعیین مقدار اکسیژن مورد نیاز شیمیایی (COD) در فاضلاب های شور و غیر شور

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات نظام سلامت، دوره 6، شماره 3 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندها:

MSc student, Environment Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran – Ensieh طاهری انسیه

Mehdi Hajian زاده - مهدی حاجیان Associate Professor, Environment Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Mohammad Mehdi Amin - محمد مهدی امین Associate Professor, Environment Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Akbar Hossen Zadeh - اکبر حسن زاده Instructor, Department of Biostatistics and Epidemiology, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Maryam Froughi - مریم فروغی MSc student, Environment Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: در صورت حضور یون های مانند کلراید، برماید و یداید، در نمونه های فاضلاب و به ویژه فاضلاب های شور، مقدار گزارش شده به عنوان مقدار اکسیژن مورد نیاز شیمیایی (COD) یا Chemical oxygen demand (COD) مقدار حقیقی نمی باشد. هدف از این مطالعه تعیین میزان خطا آزمایش اندازه کیری COD ارایه شده در "روش های استاندارد آزمایشات آب و فاضلاب" در حضور یون کلراید برای فاضلاب های شور و غیر شور با غلطات های مختلف COD بود. روش ها: آزمایش به دو شکل انجام شد. روش اول بدون هرگونه حذف یون کلراید بود و روش دوم از روش حذف یون کلراید پیشنهادی در "روش های استاندارد آزمایشات آب و فاضلاب" استفاده شد. در این روش برای حذف اثر تداخل یون کلراید از نسبت $10:1$ $\text{HgSO}_4:\text{Cl}_1$ بخشنده شد. تعداد نمونه ها ۲۲ عدد بود و تمامی آن ها با دو بار تکرار سنجش گردید. گستره غلطات NaCl و COD در نمونه ها به ترتیب در محدوده $5-5/\text{L}$ و $400-1500/\text{mg/L}$ متغیر بود. نمونه ها به دو بخش فاقد نمک به عنوان شاهد و حاوی نمک تقسیم شد. یافته ها: مقدار خطأ در روش اول (بدون حذف شوری) معادل 16 درصد و در روش دوم (بس از حذف شوری) معادل $2/10$ درصد بود. در روش دوم $6/64$ درصد از داده های قرائت شده از مقدار واقعی کمتر بود؛ در حالی که در روش اول $4/36$ درصد از داده ها از مقدار واقعی کمتر بودند. نتیجه گیری: حضور یون کلراید در فاضلاب های شور سبب ایجاد خطأ در مقدار قرائت COD شد که این خطأ گاه مثبت و گاه منفی است. در غلطات های بالای COD، مقدار خطأ بیشتر است که دلیل آن را می توان از یک طرف به اکسیداسیون یون کلراید توسط دی کرومات و از طرفی به مقدار مواد آلی باقی مانده و اکسید نشده مرتبط دانست. واژه های کلیدی: فاضلاب شور، اکسیژن مورد نیاز شیمیایی (COD)، یون کلراید، میزان خطأ.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1730512>

